

Idet man i Genhold hertil vedlægger Manuscriptet til det paagjældende statistiske Arbejde, skal man endnu tilføie, at, saafremt det ærede Udvalg maatte fastholde Duffet om dets Udgivelse, vil en Begjæring om 800 Rd. i dette Niemed blive stillet paa Forslaget til Tillægsbevilling for indeværende Finantsaar."

Da Udvalget fastholder Duffet om Trykningen af Manuscriptet, tilraader man at bevilge den dertil fornødne Sum.

4) Udvalget har ligeledes modtaget følgende Skrivelse fra Finantsministeriet:

„Af Krigsministeriets Skrivelse af 30te f. M. vil det ærede Udvalg have erfaret, at der foruden den Controvers, der har verferet mellem de Schimmelmannske Fideicommissarvinger og Krigsbestyrelsen angaaende de dem formeentlig tilkommende Privilegier til Baabenleverancer til Hæren fra Kronborg Gæverfabrik, og til hvis mindelige Afgjorelse Krigsministeriet har stillet Forslag i Skrivelse til Udvalget af 16de f. M., endvidere er et andet Tvistepunkt mellem de nævnte Fideicommissarvinger og en anden Deel af Statsstyrelsen, nemlig Skovvæsenet. Den Sag, hvormom herved er Tale, angaaer Spørgsmaalet om Eiendomsretten til den ca. 530 Edr. Land store Gurre-Sø og de i Statsffoven Teglstруп Hegn under 1ste Kronborg District liggende Søer, tilsammen ca. 80 Edr. Land. Denne Strid har været ført til forskjellig Tid i Løbet af en meget lang Mærætte, og hidtil dreiet sig om forskjellige Benyttelser af Søerne, som i og for sig ikke have saa stor Betydning. Men at Spørgsmaalet om selve Eiendomsretten er af særdeles Betydning for Skovvæsenet, navnlig med Hensyn til de i Teglstруп Hegn liggende Søer, turde klart fremgaae, naar hensees til, at Fideicommissarvingerne, saafremt deres Eiendomsret til disse Søer var uomtvistet, mulig kunde udtørre dem og paa denne Maade erhverve sig formelige Enclaver i Skoven, hvilket selvfølgelig vilde være til stor Skade for denne.

I denne Eiendomsstrætte staae nu Fideicommissets og Skovvæsenets Paastande saaledes imod hinanden, at Fideicommisset paaftaaer at have fuld Eiendomsret til disse Søer, og i saa Henseende støtter sig til 1ste Post i Skjødet af 3die Mai 1769, hvorved Gæverfabriken overdrages af Kongen til Statmester, Friherre Schimmelmann, (og hvoraf Afskrift vil være i Udvalgets Haand), idet de nævnte Søer derved ere overdragne i Forbindelse med den øvrige Eiendom uden nogensomhelst Indskrænkning eller Forbehold. Skovvæsenets Paastand gaar derimod ud paa, at de nævnte Søer ifkun ere overdragne som Vandbeholdere til Brug ved Fabrikenes Drift, og støtter sig i saa Henseende dels paa ældre Documenter, hvoraf det udtrykkelig fremgaaer, at Søerne oprindeligt kun ere henlagte til Fabriken paa denne Maade, dels paa, at denne indskrænkede Overdragelsesmaade af Søerne antages at være bevaret ved de forskjellige senere Overdragelser af Fabriken, fordi de senere Skjøder henvise til de ældre, og saaledes ogsaa ved Salget i 1769, fordi Skjødet af 3die Mai 1769 i dets 2den Post henviser til det ældre Skjøde af 1765.

Videre troer Ministeriet det ikke rigtigt her at udtale sig angaaende det omtvistede Spørgsmaal, kun skal man bemærke, at man, naar samtlige Omstændigheder tages i Betragtning, maatte foretrække en mindelig Overenskomst fremfor en Afgjorelse ad Retfens Vej. Da Fideicommissarvingerne derfor, samtidig med at der indleedes Underhandlinger om Afsløsningen af Privilegiet om Baabenleverancen, ligeledes gjorde Tilbud om en mindelig Afgjorelse af nærværende Strid, har Ministeriet underhandlet med Fideicommissarvingerne desangaaende, og er der nu bestemt Udsigt til, at der kan opnaaes en saadan mindelig Overenskomst, hvorefter Fideicommisset overdrager Statskassen al sin Ret til Gurre Sø (der ikke mere bruges ved Fabriken) og giver Afkald paa al anden Ret til Søerne i Teglstруп Hegn undtagen Brugsretten til Vandet i samme til Fabrikenes Drift, imod at erholde udbetalt 12,500 Rd. i Kongelige 4 % rentebærende Obligationer, der tages til pari Cours, ligesom Fideicom-